Върварикъ, в. върволикъ

Вървежъ, 1) ходъ.

Вървенье
Върволикъ — вървулекъ
Върволица. в. Вървулица.

Вървулекъ 1) пѫть прѣзъ който се ~~срѣщатъ хора да минува~~ вървятъ много хора; 2) просипано по пѫтя нѣщо, щото пазаръ

Вървулица. 1) Нѣщо нанизано на връвь, като гѫби, пиперь 2) птици или говѣда които сѫ се навървили наредъ по единъ по единъ

Вървя. 1) на редъ, напредъ, назадъ, карамъ го не върви. 2) върви му като изъ ръкавъ, не ми върви. 3) не върви воденицата. Сродно съ юрю, юрюк
Вържа в. вързувамъ.
Вързалка — лчица, — лка, ало) 1) кърпа какви годѣ съ която си вържатъ (привързуватъ) женитѣ главитѣ). ~~втор~~ 2) връзка
Вързанъ, 2) — ачъ. (на денкове, на гочята)

Вързванье

Вързувамъ 1) денкове, позицѣ. 2) човѣка, вързан задѣдова. неосѫщанье похотливо

Вързия, — ило, 1) моравъ бакамъ съ който червяха яицата за великденъ. 2) Връзка.

Връзка или върска, в. врѫзка и връска. 1) платъ въ който вържатъ 2) нѣщо за привързванье или ~~пр~~ за свързванье, или просто завързанье едно съ друго.
Върготъ — [illegible], пари (грутъ.

Върлѝна, щото на гърбина то и на върна

Върлъ, а, о. върла рѫкия, върло мѣсто — лѝна

Върстникъ, Врьсникъ, — ца, на една пора

Върстъ = Врьстъ (отъ растъ) на една врьсть, на единъ растъ (бой) на едни години; една пора

Въртачъ, който върти. — ~~Въртежка 1) орѫд. хран.~~
Въртежка ~~на~~ — жникъ. ~~2) сѫдин. за храна.~~

Въртель. 1) да видишь въртелъ що ще ми прави, ще мя върти, т.е. измайва. 2) ~~новосл. шишъ~~, въртила на въртель, шишъ 3) прешлянъ, дѣ на мама въртела, двосмислено.
Въртенарь — Вретенарь, арски

Въртенье, дѣйствието

Вьртено = Вретено 1) дървено съ което предятъ жени тѣ, 2) желѣзно.
Вьртило, грънчарското търкало, което върти съ крака и валя грънци.
Въртилецъ —
Въртилникъ = Въртель за печене, шишъ

Въртопъ 1) на вода 2) на градъ 3) въртепъ.

Въртодѣрка 1) у въглярскѣ орѫд. 2) женско за смотаванье прежда, за суканье [illegible] 3) = Въртодѣлка 4) преносно за жена.

Въртодѣлка 1) играчка, два орѣха кухи навряни на клечка и тегнени съ конецъ да се въртятъ. 2) (учерева?) 3) = въртодѣрка.

Въртя — на около, на скрипецъ
2) измайвамъ, вьртима

Върхари

Върхлина (на еленеви рога)

Върхний — ня, но. — нина

+ Върхомъ = извърхомъ

Върховитъ, съ върхове

+ Върховенъ — а — о,

Върху — лякъ

Върхчецъ = Врьхчецъ

Върхъ = Врьхъ — и Врахъ; 1) на върха на планината; 2) за два враха на харманa.

Върха = вършѣя и

Вършене. 1) на работа 2)

Вършидба

Вършина = бобина злоупотрѣбително

Вършникъ = Връшникъ

Вършѣя = върха

Върша 1) работа 2) върха, — ршея

Върщамъ = вращамъ

Върщанье

Въскачовамъ
Въсадамъ